

»Her ydes megen Hjælp paa Landet i Form af Arbejde; hvor de indkaldte har efterladt en tom Plads, hjælper Kvinderne f. Eks. med *Kartoffeloptagning* og l.»

Men ikke mindst maa vel det Arbejde nævnes, som Kvinderne udfører i *Hjemmene*, naar der er *Indkvartering*; da kræves der noget af hver Kvinde i Huset, og de fleste er vist parate til her at yde det bedste. Fru Tønnesen skriver herom: »Landbokvinden, som i den sidste Tid har fedet baade paa Lam og paa Svin med Soldaten for Øje, yder under Indkvarteringen et ikke ringe Arbejde, hun slagter selv og hun bager selv alt, og det er et adskillig sværere Arbejde end at sidde lunt inden Døre og strikke Sokker.« Strikketøjet er dog ogsaa i Gang derude, og »faar Soldaten ikke Lammekødet, saa faar han Lammeulden« i Form af Uldtrøjer og Sokker. Men efter min Erfaring staar Kvinden i Byerne ikke tilbage for Landbokvinderne; hun er heller ikke bange for at tage Haand i Hanke med, naar Huset er belagt med Soldater. Hun reder selv Soldaternes Senge, bespiser dem helt og holdent, retter Maden an til dem, underholder dem, mens de spiser, viser dem sin Deltagelse og sørger for dem paa mange Maader. Hun undværer selv Seng og Sengetøj og lader sig nøje med en Sofa og hvad hun kan finde til at dække over sig, blot for at Soldaterne kan faa det godt.

»*Dansk Kvindesamfund*«s *Viborgkreds*, der ogsaa følte Trang til at vise sin Offervillighed, sammenkaldte i Avgust en ekstraordinær Generalforsamling, hvor det paa Forslag af Formanden vedtoges af Kredsens Kasse at sende 40 Kr. som Gave til Røde Kors' Dameafdeling; en ekstra Pengeindsamling vilde vi i det Øjeblik, hvor der krævedes eller kunde blive krævet saa meget af Kvinderne, ikke indlade os paa.

»*Viborg Damekor*« m. fl. medvirkede forleden ved en *Koncert* i Domkirken, som Kirkens Organist gav til Fordel for »Røde Kors«.

For de indkaldtes Familier sørger *Hjælpekassen* — i hvis Bestyrelse der her i Byen sidder 4 Kvinder — idet Hustruen kan hæve 12 Kr. om Ugen og 3 Kr. for hvert Barn, indtil 3 Børn. — Arbejdsløsheden paa Grund af Verdenskrigen er kun ringe.

For de fleste af nævnte Arbejders Vedkommende, der er udført i denne Tid, tør jeg dog ikke tilskrive Kvinder alene Æren; Mænd og Kvinder har arbejdet trofast sammen, som det sig hør og bør.

Ing. Lemming Mortensen.

Fra England.

—o—

For første Gang i Historien er en Regeringskommission, der udelukkende bestaar af Kvinder, ifærd med at organisere nogle af vort nationale Livs mest betydningsfulde Foreteelser.

Denne Kvindekomité kalder sig: Centralkomitéen for Kvinders Arbejde i England og Wales. (The Central Committee for England and Wales om Women's Employment), og det betydningsfulde ved den er, at den i sin Midte tæller Lederne af saavel de politiske, som de faglige kvindelige Organisationer. Seks af Komiteens tretten Medlemmer er nøje knyttede til de arbejdende Kvinders Organisationer.

Komiteen har Lokaler i Wimborne House, en fornem Privatbolig, der nu er omdannet til en Række Kontorer. En stor Del af det paatænkte Arbejde er endnu paa Begyndelsesstadiet, men Grunden er lagt, Udvalg nedsat, og paa mindre end en Maaned har denne fortræffelige nye Institution tilfulde godtgjort sin Eksistensberettigelse ved den Kraft og Energi, hvormed den har givet sig i Kast med de forskellige Opgaver.

Der er nedsat 4 Udvalg med følgende Opgaver: 1) at undersøge Mulighederne for at uddanne Arbejdere i nye Fag og at udarbejde detaillerede Planer desangaaende. 2) at planlægge Uddannelse i Husgerning, særlig Madlavning, og i de organiserede Fag, hvor der under normale Forhold plejer at være Mangel paa Arbejdskraft. 3) at udarbejde Planer om Forarbejdelse af Nyttegenstande, som skal uddeles gratis til Folk uden Købeevne, og Forslag om at give Arbejdssker Undervisning i at reparere og sy deres egne Klæder, 4) at undersøge Pige børns Stilling under 16 Aar, samt fremskaffe Oplysninger om de fagorganiserede Kvinders Stilling.

Centralkomitéens Hovedopgave

er at udfinde og udføre Arbejdsplaner for Kvinder, som Krigen har gjort arbejdsløse. Den tilsligter ikke saa meget at afhjælpe Nøden som at afværge den. Den sanktionerer kun de Planer, som absolut ikke kan være den almindelige Handel til Skade. En af dens Opgaver er at sørge for en mere ligeleg Fordeling af det kvindelige Arbejde, og i flere Tilfælde er det lykkedes den at skaffe store Bestillinger til Forretninger, som arbejdede paa indskrænket Tid.

Det er konstateret, at Arbejdsløsheden er større blandt Kvinderne end blandt Mændene, siden Krigen begyndte. Det er ikke Understøttelse, de fattige Kvinder vil have, men Arbejde og Løn, som sætter dem istand til at skaffe Livets Ophold til dem selv og dem, der er afhængige af dem. Og Komiteen skaffer dem virkelig Arbejde. En af dens Opgaver er at undersøge og udtale sig om de forskellige Forslag til Fremskaffelse af Arbejde, der indsendes af Lokalkomiteerne, i hvilke der altid findes Repræsentanter for de kvindelige Fagforeninger. — Man søger saa vidt muligt at give de Kvinder, der har de mindste Indtægter og de største Familier, Lejlighed til at arbejde det største Antal Timer, for paa denne Maade ligeligt at fordele Hjælpen. Som et Resultat af Komiteens Virksomhed kan anføres, at 30 Forretninger i West-End er blevet genaabnede og nu forarbejder Skjorter i Stedet for som tidligere Bluser, Kjoler og Herretøj.

Komiteen tjener ogsaa som et Oplysningskontor for frivillige Arbejdere og tilbyder Vejledning og Raad til de forskellige Organisationer, der beskæftiger sig med de samme Problemer. — Den lægger alle de frivillige Arbejdere paa Sinde ikke at forarbejde Ting, som købes og sælges i Forretninger. Thi alle de ivrige Kvinder, som ved Krigens Begyndelse styrtede til for at hjælpe, bidrog, maaske uden at gøre sig det klart, til at forøge den Arbejdsløshed og Nød blandt de faglige Syersker, som de gerne vilde afhjælpe. Det var netop Erkendelsen af disse beklagelige Konsekvenser, som førte til Dannelsen af Centralkomiteen. Men der er fuldt op af Arbejde for frivillige Kræfter. De kan gøre udmærket Nytte ved at lære uerfar-